

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

A examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, în cauza penală privind-o pe

Burdiuja Natalia Xxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,
xx.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 27.03.2017 – 14.12.2017;

- instanța de apel: 10.01.2018 – 30.01.2018;

- instanța de recurs: 06.04.2018 – 16.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 14.12.2017 Burdiuja Natalia a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, până la modificările efectuate prin Legea nr. 270 din 07.11.2013, în vigoare la 10.12.2013, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și a exercita activitate în domeniul turismului pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei sub formă de închisoare de 5 ani a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Cererea înaintată de acuzatorul de stat în interesul statului de încasare de la Burdiuja Natalia în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 723,94 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Burdiuja Natalia în perioada lunilor ianuarie-iunie a anului 2012 și pe parcursul anului 2013, având scopul săvârșirii traficului de ființe umane peste hotarele Republicii Moldova, în mod intenționat a recrutat, transportat și adăpostit pentru practicarea cerșetoriei, într-un

bloc locativ din or. Ramensc, Moscova, Federația Rusă, cu consimțământul victimei, prin înșelăciune și folosindu-se de poziția de vulnerabilitate pe cet. Ghidirim Ludmila, pensionară și invalidă de gr. II, unde ultima pe parcursul a mai multor luni a fost impusă să practice cerșetoria, iar la 23.07.2013, cet. Ghidirim Ludmila a fost depistată decedată pe str. Mahova nr. 14, or. Ramensc, Moscova, Federația Rusă, cauza decesului fiind edem și infarct cerebral.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Burdiuja Natalia, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (1) lit. b) și c) Cod penal, conform indicilor: - *traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane cu consimțământul acesteia, pentru cerșetorie, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. procurorul în Procuratura raionului Ștefan Vodă, Cebotari Mihail, care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 14.12.2017, pe cauza penală de învinuire a inculpatului Burdiuja Natalia, în baza art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, din cauza blândeții pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care a o recunoaște pe Burdiuja Natalia culpabilă de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei, de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și a exercita activitatea în domeniul turismului pe un termen de 3 ani.

În motivarea cererii de apel a invocat că instanța eronat a individualizat criteriile generale de aplicare - pedepsei în ordinea art. 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatei, pe un termen de 5 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și a exercita activitatea în domeniul turismului pe un termen de 2 ani. Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare de 5 ani să fie suspendată condiționat cu un termen e probă de 2 ani, neluând în considerație faptul că inculpata Burdiuja Natalia, nu și-a recunoscut vinovăția, nu s-a căit sincer de cele comise, precum și de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite.

Instanța de judecată, în motivarea hotărârii a făcut trimitere doar la criteriile generale de aplicare a pedepsei penale, prevăzute la art. 75 Cod penal, fără a indica concret toate circumstanțele cazului. Astfel, instanța de judecată a considerat faptul că dacă inculpata crește și educă doi copii precum și că anterior nu a fost trasă la răspundere penală și contravențională, pot fi considerate suficiente temeiuri de aplicare a perioadei de probațiune pe un termen de doi ani, fără a ține cont de faptul că învinuita nu și-a recunoscut vinovăția, nu s-a căit de cele comise, ba din contra, a încercat să

demonstreze că ea a fost traficată de către victima Ghiderim Ludmila, defăimând imaginea unei persoane decedate. Instanța de judecată nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite.

În asemenea circumstanțe, suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii față de inculpata Burdiuja Natalia nu va asigura scopul pedepsei penale, prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, unde este menționat că „ Pedepsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane”.

La fel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa a indicat că „Abuzul asupra persoanelor, este, fără îndoială, un delict odios, cât efecte debilitante asupra victimelor sale. Persoanele au dreptul la protecție din partea statului, în forma unei descurajări eficiente, de la aceste forme grave de ingerință în aspectele esențiale ale vieților lor private”. (Cauza Stubbings și alții c.Regatului Unit, 22 octombrie 1995 §64)

Astfel, sentința Judecătorei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 14.12.2017, nu este motivată. Or, instanța de judecată, a preferat să facă trimitere la normele generale prevăzute de art. 5 Cod penal, fără a motiva aplicabilitatea acestei norme în prezenta cauză, fapt care contravine atât Convenției Europene a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, cât și a art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală unde este indicat că „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”.

În aceste circumstanțe, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi de infracțiuni, în cazul cat, la stabilirea celei mai blânde pedepse de instanța de judecată, ar putea favoriza pe inculpat și pe alții la comiterea de noi infracțiuni.

3.2. Avocatul Cotelea Parascovia în numele inculpatei Burdiuja Natalia, care a solicitat casarea sentinței Judecătorei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 14.12.2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpata Burdiuja Natalia să fie achitată pe art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal din lipsa în acțiunile ei a elementelor infracțiunii.

În motivarea apelului avocatul apelant a invocat că acțiunile lui Burdiuja Natalia greșit au fost încadrate în baza art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, deoarece nu s-a demonstrat, că aceasta a recrutat-o, a transportat-o și a adăpostit-o pentru practicarea cerșetoriei pe Ghiderim Ludmila în Federația Rusă în perioada indicată în actul de învinuire.

De asemenea, a considerat că învinuirea înaintată la 10.03.2017 Nataliei Burdiuja nu este una concretă și clară, nefiind indicate toate circumstanțele (modalitatea de transportare, modalitatea de recrutare). De asemenea ordonanța de punere sub învinuire conține date eronate sau neclare, incomplete, indicându-se asupra faptului, că cet. Ghiderim Ludmila a fost depistată decedată pe str. Mahova, 14, or. Ramensc, Moscova, Federația Rusă, cauza decesului fiind edem și infarct cerebral.

În ceea ce privește recunoașterea de către martorul Buruiană V. a persoanei după fotografie - a părții vătămate Ghiderim Ludmila, a considerat că această recunoaștere s-a efectuat sub influența ofițerului de urmărire penală, deoarece, din anul 2013 a trecut deja o perioadă lungă de timp, iar fotografia părții vătămate prezentată spre recunoaștere, în genere este din 2006, când aceasta a fost ultima dată documentată în Baza de Date (f.d. 10, vol. I). Astfel, martorul nu putea să recunoască persoana dată ca fiind partea vătămată Ghiderim Ludmila, deoarece aceasta nu corespunde descrierii acesteia din procesul-verbal de audiere a martorului.

Totodată, fiind audiat în ședința de judecată martorul Buruiană Viorel a declarat, că nu știe numele "victimii pe care a recunoscut-o ca fiind Ghiderim Ludmila", dar, împreună cu aceasta mai era încă 2 babe, în vârstă de 50-60 ani, care au spus că sunt din R. Moldova.

Tot acest martor a declarat, că în anul 2013, împreună cu concubina Plăcintă Tatiana, au fost duși de Olga într-un apartament din or. Moscova și dormeau jos pe niște plapune. În acel apartament erau vre-o 16 persoane.

În susținerea declarațiilor martorului Buruiană Viorel, în ședința de judecată a fost audiată martorul Plăcintă Tatiana, care a dat declarații contradictorii și anume: Martorul Plăcintă a declarat, că împreună cu inculpata Natalia (pe care a recunoscut-o după ce polițiștii i-au arătat fotografia înainte de ședința de judecată) erau 2 babe. Numele acestora nu le cunoaște, dar ele dormeau jos în coridor. Ulterior, o babă-presupusa victimă, a dormit într-o cameră cu ea și soțul ei. Ea cu soțul ei dormeau în pat, iar baba pe un pat-pliant. Nu au discutat, nu știe de unde era și nici nu cunoaște numele.

Mai mult, ambii martori ai acușării - Buruiană și Plăcintă, au declarat, că au plecat în luna mai a anului 2013 în Federația Rusă și s-au aflat acolo timp de 2 luni și jumătate și când au plecat, babele rămăseseră în apartament.

Inculpata Burdiuja Natalia este învinuită, că a traficant-o pe victimă în Federația Rusă în perioada lunilor ianuarie-iunie 2012 și pe parcursul anului 2013.

În ședința de judecată, succesorul victimii Căpățînă Svetlana a declarat, că mama

sa - Ghiderim Ludmila a stat la ea în mun. Chișinău până în luna aprilie 2012. Mama sa pleca în Federația Rusă încă din anul 2008. Ea pleca benevol, nu o impunea nimeni.

Declarațiile acesteia sunt contradictorii cu materialele cauzei penale, care indică asupra faptului, că victima Ghiderim Ludmila a ieșit de pe teritoriul Republica Moldova în Ucraina la 30.01.2012, unde s-a aflat până la 14.03.2012. Abia la 14.03.2012 Ghiderim Ludmila traversează frontiera Ucrainei și pleacă în Federația Rusă singură.

Inculpata Burdiuja Natalia în perioada lunilor ianuarie - 29 iunie 2012 nu a traversat frontiera de stat a Federației Ruse, deci nici nu s-a aflat acolo.

Mai mult ca atât, organul de urmărire penală nu a anexat informația, privind traversarea frontierei de stat a părții vătămate și a învinuitei până la anul 2012, ceea ce, la părerea părții apărării, s-a făcut intenționat, deoarece din declarațiile martorilor audiați pe prezenta cauză penală, s-a constatat cu certitudine, că Ghiderim Ludmila pleca în Federația Rusă de mult timp, aproximativ 10 ani.

Așadar, nici o probă pertinentă și concludentă nu a fost prezentată, care ar dovedi anume înșelăciunea, deoarece discuțiile dintre partea vătămată și învinuită nu le cunoaște nimeni, ori în atare situație declarațiile inculpatei urmează a fi apreciate ca fiind veridice, ele nu pot fi combătute prin alte probe și anume, că inculpata a fost persoana, care a dorit să plece în Federația Rusă împreună cu partea vătămată Ghiderim Ludmila care fusese anterior în Federația Rusă.

Totodată, declarațiile martorilor audiați în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești în ceea ce privește faptul, că Ghiderim Ludmila era ușor influențabilă, avea dereglări în comportament, urmează a fi apreciate ca fiind subiective, deoarece, conform certificatului medical (f.d. 61, vol. I) Ghiderim Ludmila la medicul neurolog la evidență nu se afla și careva dereglări psihice nu avea.

Infrațiunea de trafic de ființe umane face parte din componența de infrațiune formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii celor două acțiuni obligatorii descrise în norma penală indiferent de survenirea consecințelor prejudiciabile.

În ședința de judecată nu s-au prezentat probe pertinente și concludente, care ar demonstra vinovăția inculpatei în comiterea infrațiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, ori conform art. 8 Cod procedură penală, legea procesual penală stabilește, că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infrațiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate legal, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Această reglementare se include în spiritul

prezumției nevinovăției datorită faptului, că pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe, veridice despre vinovăția ei, neadmițând presupunerile sau probele afectate de incertitudine.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către procuror și avocatul Cotelea Parascovia în numele inculpatei, cu menținerea sentinței.

4.1. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, a conchis că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatei Burdiuja Natalia, just încadrându-le în dispoziția art. 165 alin. (1) lit. b) și c) Cod penal, conform indicilor: - *traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane cu consimțământul acesteia, pentru cerșetorie, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.*

Deși, inculpata Burdiuja Natalia a pledat nevinovată, vinovăția acesteia a fost dovedită prin probele acumulate la materialele cauzei, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel și anume prin: declarațiile succesului victimei Căpățînă Svetlana; declarațiile martorilor Buruianu Viorel, Costenco Ludmila, Plisiuc Natalia, Bondariuc Natalia, Motoc Elena, Malîi Inga, Plăcintă Tatiana, Catană Vera; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.10.2016; procesele-verbale de recunoaștere a persoane după fotografie; ancheta socială din 13.10.2016; comunicarea parvenită din cadrul BC „Banca Socială”; comunicarea parvenită din cadrul BC „Moldova Agroindbank” SA; comunicarea parvenită din cadrul BC „Victoriabank”; comunicarea parvenită din cadrul „Banca de economii” SA; extrasul din Sistemul Informațional Integrat al Poliției de Frontieră privind evidența traversărilor frontierei de stat; extrasul din traversării frontierei de stat a Ucrainei.

Sub egida împrejurărilor de drept, raportate la cele de fapt, instanța de apel a considerat că încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Burdiuja Natalia în baza art. 165 alin. (1) lit. b) și c) Cod penal, conform indicilor: - *traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane cu consimțământul acesteia, pentru cerșetorie, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, este corect efectuată, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, concluzie bazată pe probele administrate la caz.*

În sensul dat, instanța de apel a reținut că sunt neîntemeiate descrierile și alegațiile

apărării la capitolul încadrării juridice a acțiunilor lui Burdiuja Natalia, precum și pretensele dubii și lipsa de probe ce ar demonstra vina acestuia, în acest caz urmând a se reține că argumentele apelantului au un caracter declarativ, fiind aduse doar critici generale învinuirii înaintate de către organul de urmărire penală.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Analizând solicitarea avocatului privind achitarea inculpatei de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpatei Burdiuja Natalia în comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane.

Afirmațiile procurorului precum că instanța de fond incorect a individualizat pedeapsa și în mod eronat a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și a exercita activitate în domeniul turismului pe un termen de 2 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal executarea pedepsei sub formă de închisoare de 5 ani să fie suspendată condiționat cu un termen de probă de 2 ani, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Instanța de apel a statuat că pedeapsa aplicată inculpatei Burdiuja Natalia a fost individualizată corect, este echitabilă și proporțională circumstanțelor cauzei și personalității inculpatei și corespunde scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, astfel nefiind atestate careva temeiuri de implicare a instanței de apel în sentința instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or careva circumstanțe ce ar indica la aplicarea celei mai aspre pedepse (pedeapsa exclusivă cu închisoare) nu au fost stabilite.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărâri de menținere a pedepsei închisorii stabilite prin sentința Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 14.12.2017, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, invocând ca fiind greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatei Burdiuja Natalia și în contradicție cu

probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care inculpata nu au recunoscut vina și încercând sub diferite metode de a duce în eroare atât organul de urmărire penală cât și instanțele de judecată, având un singur scop, eschivarea de la răspundere penală.

Practica aplicării măsurilor de pedeapsă, demonstrează că instanțele de judecată nu asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiuni.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Recurentul invocă ca temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, conform cărora *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În același timp, Colegiul penal constată din recursul declarat, că procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că instanța de apel nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor cauzei, aplicând nejustificat suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare inculpatei conform art. 90 Cod penal.

Referitor la temeiul invocat de recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că reieșind din conținutul recursului declarat nu se atestă și nici nu se întrevede o careva argumentare sub aspectul prezenței vreunui temei pentru recurs din cele prevăzute la norma procesuală enunțată mai sus. Respectiv, invocarea normei menționate ca temei pentru recurs, Colegiul penal o apreciază ca fiind una formală și nemotivată, ceea ce este inadmisibil la declararea recursului ordinar.

Totodată, în urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, în prezenta speță, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanțele de

fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatei și nu au admis careva erori, stabilind în privința acesteia suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurent la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei aplicate în privința inculpatei, conform art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatei trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea acestora, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunea art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, (până la modificările efectuate prin Legea nr. 270 din 07.11.2013, în vigoare de la 10.12.2013), în baza căruia inculpata a fost

condamnată, prevedea pedeapsă, la momentul săvârșirii acesteia, sub formă de închisoare de la 5 la 12 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca una gravă, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocârm în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase.*

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că inculpata a fost condamnată în baza art. 165 alin. (1) lit. b), c) Cod penal, la 5 ani închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpata, Burdiuja N., la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnată, are la întreținere doi copii minori.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești ale instanțelor de fond, Colegiul penal consideră că acestea întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând caracteristica pozitivă a inculpatei, lipsa antecedentelor penale, având la întreținere doi copii minori.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpată, iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acesteia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea părții acuzării privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatei Burdiuja N.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire partea acuzării și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, deoarece hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatei a fost individualizată potrivit legii.

În temeiul celor menționate mai sus, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în prezenta speță, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții

de Apel Chişinău din 30 ianuarie 2018, în cauza penală privind-o pe **Burdiuja Natalia** **Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunţată integral la **13 iunie 2018**.

Preşedinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana